

GRUPA I

Wyjątkowość Jezusa w jego relacjach z Bogiem Ojcem

- Jezus miał świadomość, że jest Synem Bożym.
- Jezus stawiał siebie na równi z Ojcem: „Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (J 10,30).
- Imię Boga objawione w Starym Testamencie Mojżeszowi brzmi: „JESTEM, KTÓRY JESTEM” (Wj 3,14). Bóg polecił Mojżeszowi, aby tak powiedział Izraelitom: „JESTEM, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was” (Wj 3,15). Jezus wielokrotnie stosuje do siebie to określenie Boga z Księgi Wyjścia, mówiąc: „Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że JA JESTEM i że nic od siebie nie czynię, ale że to mówię, czego Mnie Ojciec nauczył” (J, 8,28). „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, JA JESTEM”. (J 8,58)
- Jezus daje świadectwo o Ojcu, przyszedł na świat, aby objawić Ojca, jest jedynym Pośrednikiem między Bogiem a ludźmi. „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście”. (J 14,6-7)
- Jezus odpuszcza grzechy, czego nie może uczynić żaden człowiek, tylko Bóg.
- Jezus wypędza złe duchy, co wskazuje na Jego władzę nad nimi, a taką władzę posiada tylko Bóg.

GRUPA II

Wyjątkowość Jezusa w Jego relacjach z uczniami

- Jezus jawił się jako wędrowny nauczyciel, miał niezwykłą siłę oddziaływania na ludzi, przyciągał uczniów. Uczniowie zwracali się do Niego RABBI (ten, który posiada zdolność komentowania Prawa).
- W Izraelu zawsze było tak, że to uczniowie wybierali mistrza, którego chcieli słuchać. W przypadku Jezusa to On ustanawia uczniów, wzywa ich słowami „Pójdź za mną”. Sam moment powołania ukazuje Jego niezwykłą moc, uczniowie porzucają wszystko, aby pójść za Nim.
- U rabinów liczba uczniów była zmienna i gromadzili się zazwyczaj w jednym miejscu. Uczniowie Jezusa stanowili ściśle określoną grupę liczącą 12 osób. Dopiero wokół nich powstawały inne kręgi słuchaczy Jezusa. Nie gromadzili się w jednym miejscu, ale wędrowali, aby głosić Ewangelię. Wśród uczniów były także kobiety, a przesłanie dotyczyło wszystkich ludzi. Jezus nazywa swoich uczniów przyjaciółmi.
- Jezus nie dyskutował z orzeczeniami dawnych uczonych, nie rozwijał wcześniejszych interpretacji. Nauczał w sposób nigdy wcześniej nie spotykany. Uczył jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie.
- Odróżniał Siebie od innych nauczycieli i posłańców. Nie stosował formuły: „To mówi Pan”, lecz: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam...”
- Jezus stawiał absolutne wymagania: „Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie”.
- Swoją naukę popierał czynami, mówiąc o miłości, tę miłość okazywał.

GRUPA III

Wyjątkowość Jezusa w Jego relacjach z kobietami

- Jezus żył w społeczności, gdzie kobiety stanowiły własność ojca, a następnie męża. Nie miały prawa świadczyć w sądzie, uczyć się, uczestniczyć w nabożeństwach, a nawet odmawiać modlitwy „Szema Izrael”. Kobiety uważane były za gorszą część społeczeństwa.
- Jezus szanował kobiety, liczył się z nimi, włączał do kręgu słuchających Jego nauki.
- Jezus w swoim nauczaniu symetrycznie odnosił się do obu płci. W przypowieści o zaczynie ukazana została praca kobiety. Uboga wdowa stawiana była za wzór.
- Jezus podkreślał, że kobiety i mężczyźni są odpowiedzialni za swoje działanie i jego skutki.
- Nie czynił różnicy między mężczyzną a kobietą w relacji do Boga. Twierdził, że kobiety też powinny słuchać Słowa Bożego i mieć udział w Królestwie Bożym.
- Przez uzdrowienia kobiet ukazywał Królestwo Boże.
- Cenił sobie przyjaźń kobiet.
- Po zmartwychwstaniu ukazał się najpierw kobietom i im ogłosił radosną nowinę.

GRUPA IV

Wyjątkowość Jezusa w Jego relacjach z ubogimi, chorymi, odrzuconymi

- Jezus litował się nad nimi, bo byli porzuceni, jak owce bez pasterza. Oskarżano Go, że jest przyjacielem celników, trędowatych, grzeszników, bo Jego miłosierdzie wobec nich było wielkie.
- W nauce i postawach ukazywał bliskość Królestwa Bożego, bliskość Boga Ojca wobec wszystkich wyłączonych ze społeczeństwa, zapomnianych, upokorzonych.
- Zniósł podział na grzeszników i czystych, twierdząc, że ci, którzy uważają, że nie potrzebują zbawienia, są zaślepieni.
- Jadał z celnikami, którzy byli poborcami podatków, znienawidzeni z powodu współpracy z rzymskim najeźdźcą.
- Przestrzegał przed gromadzeniem bogactw, nieumiejętnością dzielenia się z innymi.
- Krytykował społeczeństwo rozwarstwione na bogatych i biednych.
- Pochwalał ubóstwo wyrażające się w prostocie życia i bezinteresowności.
- Zniósł odium nieczystości, które dotykało trędowatych.
- Ukazywał, że miłosierdzie i dobroć, zaproszenie do Królestwa Bożego dotyczy wszystkich bez wyjątku.